

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 263-ҳадис

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ تَقْفُمُ الْمَسْجِدَ أَوْ شَابَّاً، فَفَقَدَهَا أَوْ فَقَدَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَ عَنْهَا أَوْ عَنْهُ، فَقَالُوا: مَاتَ، قَالَ: «أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي؟!» فَكَانُوكُمْ صَغِيرُوا أَمْرَهَا أَوْ أَمْرَهُ، فَقَالَ: دُلُونِي عَلَى قُبْرِهِ فَدَلُوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُنَسِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ». مُتَّسِقٌ عَلَيْهِ. [خ 1337، م 956].

قوله: «تقْفُمُ» هو يفتح التاء وضم القاف؛ أي: تَكْنُسُ، و«الْقُمَامَةُ»: الْكُنَاسَةُ، و«آذَنْتُمُونِي» بِمَدِ الْهُمْزَةِ: أي: أَعْلَمْتُمُونِي.

Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Қора танли бир аёл [ёки йигит] масжидни супуриб юрар эди. Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни тополмай, у аёл [ёки киши] ҳақида сўрадилар. «У вафот қилди», дейишиди. У зот: «Буни менга айтмабсизлар-да», дедилар. У аёлнинг ишини [ёки у кишининг ишини] арзимас санашгандек эди. У зот: «Менга унинг қабрини кўрсатинглар», дегандилар, у зотга кўрсатишиди. Шунда у зот унга жаноза ўқидиларда, сўнгра: «Бу қабрлар ўз аҳли учун зулматга тўладир. Аллоҳ азза ва жалла менинг намозим билан уларни мунаvvар қиласи», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

